

Claus Jensens tale til Venstres landsmøde

Taler

Claus Jensen
Forbundsformand, Dansk Metal

Dato

5. oktober 2013

Sted

Odense Congress Center

Omstændigheder

Som relativt ny formand for Dansk Metal overraskede Claus Jensen alt og alle ved at tale på Venstres landsmøde som formand for en af de traditionelle fagforeninger i LO-familien, der historisk har haft tætte bånd til Socialdemokratiet.

- 1 Tak for den usædvanligt varme velkomst!

Jeg føler mig jo næsten på hjemmebane.

- 5 Vi er jo på Fyn og endda ikke særlig langt fra verdens navle:
Nemlig Skamby, hvor jeg selv bor.

Og så har jeg jo også været her i kongrescentret rigtig mange gange.

- 10 Her holdt jeg faktisk mine første taler – som ung tillidsmand for
værftsarbejderne på Lindø.

Og så har jeg ikke mindst været til både dyreskue og kræmmermarked her.

På den måde er det slet ikke så uvant for mig at være her blandt bønder og
businessfolk i Venstre.

15

Jeg vil også gerne sige tak for invitationen.

Så vidt jeg ved, har der aldrig tidligere været en formand for en rigtig fagforening

- 20 på talerstolen ved Venstres landsmøde, så jeg synes, at det er ret modigt af jeres
formand at invitere mig.

Men bare rolig – jeg er her hverken for at kuppe landsmødet eller overtage
produktionsmidlerne.

- 25 Jeg er her for at tale om hverdagen, om livet på de danske arbejdspladser og om
at sikre, at vi fortsat har noget at leve af i Danmark.

For i Dansk Metal går vi op i hverdagen.

30

Mit job som formand er nemlig at varetage mine medlemmers interesser.
Mit job er at sikre dem et arbejde og et godt arbejdsliv, ja og en god hverdag.

35

Og deres arbejdsliv bliver jo ikke kun bestemt af de overenskomster, jeg
forhandler sammen med arbejdsgiverne.

Det bliver også bestemt af de rammer, politikerne sætter op.

40

Så da jeg blev formand for Metal sidste år, inviterede jeg Lars over til en snak.
Under den snak og ved senere lejligheder har jeg fået afkræftet nogle af mine
egne fordomme.

Jeg fandt ud af, at Lars' pejlemærker også har rod i hverdagen.

45

For selvom det med hverdagen måske lyder lidt banalt og ligegyldigt – så er det
jo hverdagen, der er det vigtige.

Det er vigtigt, at du har et job at stå op til om morgenen. Så du kan få brugt dine
evner, og mærke, at der er brug for dig.

50

Det er vigtigt, at der går en fornuftig løn ind på din bankkonto hver måned. Så
du har råd til bilen og charterrejsen sydpå. Så hverdagen bliver lettere, og der er
noget at se frem til.

55

Og det er vigtigt, at man har ordentlige arbejdsvilkår, så man har overskud til at
tage med ungerne til fodbold, når man kommer hjem efter en lang arbejdsdag.

Det kalder jeg velfærd og frihed.

60

Og det er det, mit og jeres arbejde dybest set går ud på. At sikre velfærd og
frihed.

Men forudsætningen for velfærd og frihed er arbejdspladser.

65

Arbejdspladser i virksomheder, der producerer og eksporterer.

Og her har vi et interessefælleskab. Det nytter ikke, at vi lægger gode danske virksomheder alle mulige hindringer i vejen. Det dur for eksempel ikke, at vi
70 presser dem ud af landet med tårnhøje energiafgifter.

Jeg er godt klar over, at energitunge virksomheder som Cheminova, Aalborg Portland og Nordic Sugar i Nakskov virker som en rød klud på cafe latte-drikkende københavnere.

75

Men i den virkelige verden betyder den slags virksomheder arbejdspladser. Gode, nødvendige arbejdspladser.

Lad os tage eksemplet med Aalborg Portland. De producerer cement til
80 alverdens byggepladser. Det kræver energi, og i den snæversynedes øjne er der ikke meget grønt over det.

Men faktisk burde vi, og resten af verden, takke virksomheder som Aalborg Portland. For i de seneste mange år har man investeret så massivt i ny teknologi,
85 at cement ikke kan produceres mere miljø- eller klimavenligt noget andet sted i verden.

Deres konkurrencekraft skal ikke amputeres af uretfærdigt høje energiafgifter.

90 Rammevilkårene i Danmark skal i stedet for være så gode, at vi igen bliver et trækplaster for globale produktionsvirksomheder.

Jo, der er sket forbedringer på det her område, men vi kan komme længere endnu.

95

Men jeg må også sige én ting helt klart til jer:

Vi får ikke mere velfærd og mere frihed ved, at I slår den ideologiske automatpilot til og kaster jer over de danske lønninger – eller den måde vi
100 forhandler dem på.

Her må I have tillid til arbejdsmarkedets parter. Ja, I må have tillid til sådan nogle som mig, og I må have tillid til de virksomhedsledere, som Metals tillidsrepræsentanter forhandler løn med.

Så lad os give hinanden håndslag på, at vi holder fast i den arbejdsdeling, der viser sit værd hver eneste dag på det danske arbejdsmarked.

110 For det er os, der er ude i virkeligheden. Det er os, der først mærker konsekvenserne af for høj løn – både medarbejdere og arbejdsgivere. Det er derfor, at vi finder ud af det sammen.

Faktisk så synes jeg, at I i Venstre skulle være langt mere optaget af det, som jeres
115 formand så fint har formuleret.

”Vi har ikke andre råstoffer i Danmark end dem, vi har mellem ørerne”.

Det er jeg helt enig i.

120 Men samtidig synes jeg, at det er på tide, at I for alvor tager konsekvensen af de ord.

I er simpelthen nødt til at lægge langt flere kræfter i uddannelse.

125 Uddannelse er jo netop billetten til frihed for det enkelte menneske: Frihed for den unge, der kan få lige præcis det job, hun ønsker sig.

Frihed for ham, der har arbejdet 20 år på den samme arbejdsplads og bare vil prøve noget andet.

130

Og frihed for ham, der hurtigt kan finde sig et nyt job, hvis hans arbejdsplads pludselig lukker eller flytter til udlandet.

Den frihed skal I gå langt mere op i.

135

Om få år mangler vi ikke færre end 30.000 faglærte herhjemme.

Vi vil mangle industriteknikere på Grundfos.

Vi vil mangle værkstøjsmagere på Lego.

140 Vi vil mangle smede på Novo Nordisk.

Og hvad sker der, hvis virksomhederne ikke kan finde dygtige faglærte herhjemme?

145 Ja, enten siger de nej til ordrer eller også flytter de til udlandet.
Uanset, hvad de vælger, vil det koste os dyrt i kroner og øre. Og det vil koste os
dyrt i velfærd og i frihed.

Derfor er det ikke bare et problem for den enkelte.
150 Og det er ikke bare et problem for virksomhederne.
Nej! Det er et problem for hele Danmark.

Og derfor kræver det, at vi arbejder sammen for at finde en løsning.
I Metal arbejder vi sammen med arbejdsgiverne. Og i den politiske verden må I
155 også arbejde sammen – uanset om I er blå eller røde.

Der er ting, der simpelthen er for vigtige til, at de bliver syltet ind i et spil, hvor
halvstuderede politikere går rundt og mobber hinanden, som dengang de var
aktive i partiernes ungdomsorganisationer.

160 Der er ting, der er så vigtige, at alle skal være klar til at mødes på midten og gå på
kompromis.

Lige nu har vi brug for en reform af vores erhvervsuddannelser. Regeringen har
165 fremlagt sit forslag, og det er et godt udgangspunkt.

Det jeg er optaget af er, at vi får en reform, der virkelig batter.

I dag vælger kun 19 procent af de unge en erhvervsuddannelse.

170 Det tal skal op, hvis vi også fremover skal skabe værdier i produktions-Danmark.
Vi har simpelthen ikke råd andet!

Lad mig fortælle jer, hvordan det gik, da jeg selv blev færdig med folkeskolen:

175 Vejen til gymnasiet lå åben. Karaktererne var sådan set gode nok. Men det
boglige fængede ikke, og da min far ik' ville ha' mig til at gå rundt og slaske, så
sagde han en dag:

”Claus, vi skal til en samtale i næste uge. Du skal nemlig i lære”.

180 Jeg skulle være klejnsmed på Lindø.
Og sådan blev det.

185 Men det blev kun sådan, fordi min far tænkte, at der var lidt for meget knallert, bajere og ballade i mig til tre år mere med snuden i bøgerne.

Jeg ville ønske, at flere forældre, flere lærere og flere vejledere turde tage et ansvar for de unges fremtid og være lige så klare i mælet, som min far var.

190

For vi har brug for de dygtige unge på erhvervsskolerne. Og derfor skal vi gøre erhvervsuddannelserne til et naturligt valg igen.

Men det kræver, at erhvervsskolerne er et sted:

195

for dygtige og målrettede elever
for undervisning på højeste niveau og med de nyeste maskiner
og et sted for kreativitet og nye idéer.

200

Alt det som danske virksomheder er så afhængige af for at skabe vækst og fremgang.

205 Med andre ord skal skolerne kunne levere nye medarbejdere, der er helt i front og klædt på til morgendagens udfordringer. Her er der ingen medaljer til 2. pladsen.

Forestil jer, at jeg skulle gå til min gamle chef på Lindøværftet, Hr. Møller, og sige:

210

”Desværre, Hr. Møller. Deres containerskib bliver først færdigt næste år. Vi skal lige bruge 3 måneder på at oplære de nyudlærte kolleger. De ved nemlig ikke, hvad der op og ned på en svejserobot”.

215

Jeg er sikker på, at det ikke ville have behaget Hr. Møller. En nyudlært skulle selvfølgelig kunne yde fra dag ét.

Men det er ikke kun de unges uddannelse, vi skal have set på.

220

De voksne skal også have chancen for uddannelse.

225 Smeden, mekanikeren og teleteknikeren – efter folkeskolen tog de en uddannelse på 4-5 år, og så var de klar til at arbejde, betale skat og yde deres.

Og det har de gjort. Dag ud og dag ind.

230 Men en dag opdager de, at de faktisk godt kunne tænke sig at bygge videre på deres uddannelse.

Men det skridt er ikke muligt.

235 For realkreditlånet, daginstitutionen og billånet betaler ikke sig selv, når man pludselig skal ned på SU som 35-årig.

Og så vælger man uddannelse fra.

240 Det er derfor jeg har foreslået, at faglærte skal kunne videreuddanne sig i to år til, hvad der svarer til dagpengesatsen.

Alternativet er nemlig økonomisk set rent galimatias.

Samfundet går glip af 400.000 kroner for hver Metal-arbejder, der ikke videreuddanner sig.

245 Og Metal-arbejderen går glip af en million kroner mere i resten af sit arbejdsliv.

Men det koster ham ikke bare penge. Det koster ham også frihed.

Friheden til, at du kan få dig et bedre job til en bedre løn.

Eller friheden til at du kan få et nyt job, hvis din arbejdsplads lukker og slukker.

250 Og friheden til, at du kan skabe dig det liv og den hverdag, du selv ønsker.

Den frihed håber jeg, at I vil være med til at give os.

***

255

Som sagt – da jeg talte her i kongrescentret for første gang, var det som nyvalgt tillidsmand på Lindøværftet.

Salen var fuld af værftsarbejdere, der knoklede hårdt på verdens bedste værft.

260

Men mine gamle kolleger mistede deres arbejde. Og den arbejdsplads, vi delte den gang findes ikke mere.

265 Det er min vigtigste opgave at kæmpe for, at der kommer nye arbejdspladser.
Nye arbejdspladser på det gamle Lindø, men i det hele taget nye arbejdspladser overalt i Danmark.

270 Vi står med enorme udfordringer, når det gælder job, vækst, uddannelse, velfærd og frihed i Danmark.

Det er ikke bare udfordringer for mine kolleger på arbejdspladserne. Det er udfordringer for alle danskere. Lønmodtagere, arbejdsgivere, ja – sågar politikere.

275

Vi er ikke enige om alting. Det er jeg godt klar over.

Men vi har ikke længere råd til at stå på hver sin side.

280 Vi må samarbejde på tværs af traditionelle skel.

For der findes ikke ideologiske løsninger.

Der findes kun praktiske løsninger.

285

Løsninger, der kan få arbejdspladserne tilbage til Danmark

Løsninger, der gør os til verdensmestre i uddannelse.

290 Løsninger, der giver helt almindelige danskere en bedre hverdag og større frihed.

Kan I ha' et fortsat rigtig godt landsmøde!

295

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Debattale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/clus-jensens-tale-til-venstres-landsmode-2013>

305

310

315

320

325

330

335